

която списателя ѝ, Мил. І. Николаевичъ, кавалерийски капитанъ и ордонансъ офицеръ на Негово Величество Кралътъ, е показалъ такъв също знание и разбирание на своя предметъ, каквото и онзи, по-прѣди упоменялъ „испитанъ професоръ“; за сѫшото място, Яньево, стои написано това: „Яньево, лѣжи юго-источно отъ Прищина, на река Яньевацъ(!), притокъ на Ситница; въ старо време прочутъ рударски градъ, сега сюромашко Арбанашко село“. Така казватъ нашите двама генерал-щабци, единъ по-старъ, а другия по-младъ, за едно място, което отстои отъ нашата граница толкова, колкото може да се прицѣлимъ съ топъ. Между това Яньево е прѣди всичко почти чисто сърбско място, населено съ Сърби католици, и не е нито сиромашко село, нѣ градецъ, въ който сравнително съ обстоятелствата въ Турция има достатъчно благосъстояние¹⁾.

Не можемъ да не споменемъ и за единъ другъ случай. Когато Турция и България, минулата година, спрѣмо нашата граница поставихъ карантина, всичките наши вѣстници безъ разлика направихъ за това своите бѣлѣжки, нѣ какъ? „България поставила карантина въ Царибродъ а Турция въ Ристовецъ!“ И това сѣ така си вървеше, и никой отъ нашите журналисти, макаръ всѣкой часъ и да говорятъ за сърбската идея и да викатъ на правителството, че не работило за нея, не се взрѣ въ картата за да види, че Ристовецъ е сърбско село въ Сърбия и че Турция е учрѣдила карантина на своята си земя въ село Жбевце, което е срѣчу нашия Ристовецъ.

Но когато би се искало да се изнесе на явѣ всичко това голѣмо невѣжество на нашите тѣй нарѣчени интелигентни крѣгове за обстоятелствата, които неизбѣжно трѣбва да бѫдатъ отъ влияние върху споразумѣнието между Балканските народи, трѣбвало би да се напишатъ цѣли томове. Като се има прѣдъ видъ всичко това, мигаръ е чудно гдѣто нашите политики, стойки прѣдъ въпросътъ, който е и въпросъ за сѫществуванието на Сърбия, прѣдъ въпросътъ слѣдователно, за Балканския Съюзъ, само декламиратъ?

„За балканските въпроси само сме декламирали, нѣ не сме ги познавали, нито осѣщали въ дѣното на душата си

¹⁾ За това вижъ и Novi Bazar und Kossovo, eine Studie. Wien 1892. стр. 151.